

Raamattu kansalle

RAAMATTU KANSALLE -JÄSENLEHTI

Jumalan antama huoltovarmuus

Teksti: Raakel Viljanmaa | Kuva: AdobeStock

Kevät on uuden elämän alku luonnossa. Silloin muuttolinnut palaavat seuraksemme. Ne tulevat sen ihmeellisen navigaattorin ohjaamana, jonka Jumala on niihin laittanut. Silmäme näkevät monenvärisiä ja -koisia siivekkäitä, ja silloin toteutuu laulun sanat: ”Pikkulintu riemuissaan laulelempi onneaan. Ei hän jouda kaipaamaan eikä suremaan. Ei hän, ei hän jouda suremaan.” Lintujen touhuissa on elämänvirtaa!

Sen lisäksi, että Jumala antaa meille linnuista iloa, hän opettaa niiden kautta oikeanlaista suhtautumista elämään ja asioihin. Meistä ihmisistä ainakin osa on oikeita ammattimurehtijoita. Herra Jeesus, joka tietää millaista tekoa kukin ihminen on, sanoo Matteuksen evankeliumin luvussa 6: ”Sen tähden minä sanon teille: älkää olko huolissanne hengestänne, siitä mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, siitä mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?”

Jeesus kehottaa: ”Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät leikkaa

eivätkä kokoa aittoihin, ja silti teidän taivaallinen Isäanne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon arvokkaampia kuin ne?”

Sitten Jeesus esittää vakavan kysymyksen: ”Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränkään vertaa?” Tuohon kysymykseen ei varmaan tule vastauksia!

Lintujen lisäksi Jeesus kehotti katsomaan kedon kukkia vaatetuksen vertauksena. Hän sanoi: ”Miksi te kannatte huolta vaatteista? Katsokaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä. Jos siis Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa mutta huomenna joutuu uuniin, eikö hän paljon enemmän vaateta teitä, te vähäuskoiset?”

Jeesus sanoo rohkaisevat sanat: ”Teidän taivaallinen Isäanne kyllä tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja

”

...Jumala antaa meille linnuista iloa, hän opettaa niiden kautta oikeanlaista suhtautumista elämään ja asioihin.

hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan lisäksi myös kaikki tämä. Älkää siis kantako huolta huomista, sillä huomisen päivä pitää huolen itsestään. Kullekin päivälle riittää oma vaivansa.”

Levätään Jumalan huoltovarmuudessa lintujen, kukkien ja muiden hänen luotujensa kanssa!

Päätoimittajan pöydältä

Elämän välttämättömyys

Kevään tulo tuo mieleen aina uuden elämän ihmeen. Suomalaiset sanonnat ovat kuitenkin usein sarkastisia tai pessimistisiä, kuten tämä: ihmisen ei ole pakko tehdä mitään paitsi kuolla. Väittäisin, että elämä on enemmän välttämätöntä kuin kuolema, koska muuten kuolema olisi jo voittanut elämän.

Miten elämä on raamatullisesti tärkeää?

Ensinnäkin elämä on **Jumalan keksintö**. Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen ja puhalsi häneen elämän

hengen (1. Moos. 2:7). Elämä on sekä arvokasta että tarkoituksellista.

Toiseksi **Jumala pitää huolen** luomakunnastaan. Psalmissa 104 jakeessa 27 kuvataan Jumalan huolenpitoa: ”Kaikki ne odottavat sinua, että antaisit niille ruuan ajallaan.”

Kolmanneksi **ihminen ei elä vain leivästä** vaan jokaisesta Jumalan sanasta. Raamatun mukaan ihmisen ei tule elää vain fyysisten tarpeiden varassa, vaan hän tarvitsee myös Jumalan sanan ravintoa (Matt. 4:4).

Neljänneksi **oikein eletyllä elämällä on mielekäs sisältö**. Jumalan käsky rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä (Matt. 22:37–39) tuo merkityksen elämälle.

Viidenneksi Raamatun keskeinen sanoma on ikuinen elämä Kristuksessa. **Uusi elämä Kristuksen kanssa** on tärkeä teema koko Uudessa testamentissa, vaikkapa Jeesuksen puheissa Nikodemokselle Johannekseen evankeliumissa, jossa mainitaan uudestisyntymisen olevan välttämätöntä (3:1–21). Jeesus sanoo: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.” (11:25). Ruumiin kuolema ei ole päätepiste vaan toivorikas siirtyminen hengelliseen maailmaan Kristuksen kanssa.

Elämä on välttämätöntä, ei kuolema, koska Jumala elää ikuisesti.

Kimmo Leino

Raamattu Kansalle ry:n vuosikokous la 10.5.2025 alkaen klo 12

Kokous pidetään ABC Lahdesjärvi -liikenneaseman kokoustilassa Pyynikki, os. Automiehenkatu 39, Tampere.

Esillä on sääntöjen määräämät asiat, Raamattu Kansalle -yhdistyksen käännökseen tekijänoikeusasiat sekä päätös tekstin tarkistustyön jatkamisesta.

Ennakoilmoittautuminen 5.5.2025 mennessä sihteerille, puh. 044 0528 070.

Yhdistyksen jäsenet tervetulleita!

Hallitus

 Raamattu Kansalle ry

Jeesuksen ystävyys ja meidän tehtävämme

Jeesus sanoo: ”Te olette minun ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.” (Joh. 15:14).

Jeesus on kutsunut meitä ystävyysuhteeseen. Se on paljon muuta kuin vain yrittää välttää sitä, mikä on kielletty. Ystävyys merkitsee keskinäistä ymmärrystä – ystävät tietävät, mikä on toiselle tärkeää, ja toimivat sen mukaisesti. Kun ymmärrämme Jeesuksen suunnitelman maailman kärsimyksen, tuskan ja pimeyden voittamiseksi, on luonnollista, että hänen ystävinään haluamme olla mukana toteuttamassa hänen tahtoaan.

Jeesus jatkaa: ”En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee. Minä kutsun teitä ystäviksi, sillä olen ilmoittanut teille kaiken, mitä olen kuullut Isältäni.” (Joh. 15:15).

Tämä ystävyysperiaate näkyy myös Matteuksen evankeliumin luvussa 25 jakeissa 14–30. Jeesus kertoo siinä vertauksen kolmesta palvelijasta, joiden haluttuun heidän isäntänsä matkalle lähtiesään jätti omaisuutensa antamatta edes ohjeita, miten palvelijoiden tulisi toimia.

Kaksi palvelijaa, ne, jotka saivat vastuulleen viisi ja kaksi talenttia, lähtivät heti käymään kauppaa ja kasvattamaan isäntänsä omaisuutta. He ymmärsivät, mitä isäntä halusi, eikä heidän tarvinnut erikseen saada määräyksiä siitä, miten heidän tulisi toimia.

Kun isäntä palasi matkaltaan, hän rupesi tilintekoon kaikkien kolmen kanssa.

Palvelija, joka oli saanut viisi talenttia, sanoi: ”Herra, viisi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset viisi.”

Hänen herransa vastasi hänelle: ”Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!”

Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, oli kaksinkertaistanut haltuunsa annetun omaisuuden. Hän sanoi: ”Herra, kaksi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voit-

toa toiset kaksi.” Isäntä vastasi hänelle samalla tavoin.

Nämä palvelijat toimivat kuten ystävät – he välittivät isäntänsä asioista, ymmärsivät hänen tahtonsa ja halusivat tuottaa hänelle iloa.

Jos pidämme Jumalaa etäisenä ja ankarana käskijänä, jääme helposti passiivisiksi ja pelokkaiksi.

Sen sijaan kolmas palvelija ei ollut tehnyt mitään. Hän sanoi isännälleen: ”Herra, minä tiesin, että sinä olet ankara mies. Sinä niität sieltä, minne et ole kylvännyt, ja kokoat sieltä, minne et ole siementä viskannut. Peloissani minä menin ja kätkin talenttisi maahan. Katso, tässä on omasi.”

Isäntä vastasi hänelle: ”Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit, että minä niitan sieltä, minne en ole kylvännyt, ja kokoan sieltä, minne en ole siementä viskannut. Sinunhan olisi pitänyt jättää rahani rahanvaihtajille, niin että tullessani olisin saanut omani takaisin korkoineen. Ottakaa häneltä pois se talentti ja antakaa sille, jolla on kymmenen talenttia! Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. Heittäkää tuo kelvoton palvelija uloimpaan pimeyteen. Siellä on

oleva itku ja hammasten kiristys.”

Kolmas palvelija ei tehnyt mitään varsinaisesti väärää, mutta juuri se oli hänen suurin virheensä. Hän ei ollut valmis ottamaan vastuuta eikä halunnut olla osa sitä, mitä hänen isäntänsä oli tekemässä.

Vertauksen ydin on siinä, millainen suhde meillä on Jumalaan. Kaksi ensimmäistä palvelijaa muistuttivat ystäviä, jotka ymmärsivät isäntänsä tarkoituksen ja lähtivät rohkeasti liikkeelle. Kolmas palvelija taas kuvasi ihmistä, jolla oli väärä kuva Jumalasta. Hän näki Jumalan ankarana hallitsijana, joka vain vaatii ja rankaisee. Tällaisella asenteella hän ei voinut koskaan astua isäntänsä iloon.

Tässä toteutuu hengellinen periaate: ”Tapahtukoon sinulle niin kuin uskot.” (Matt. 8:13).

Jos pidämme Jumalaa etäisenä ja ankarana käskijänä, jääme helposti passiivisiksi ja pelokkaiksi. Mutta jos ymmärrämme, että Jumala kutsuu meitä ystävikseen ja työtovereikseen, lähdemme luonnostaan toteuttamaan hänen tahtoaan.

Jumala ei ole kosminen diktaattori, joka määrää ihmisiä mielivaltaisesti. Hän on rakastava Isä, joka haluaa kasvat-
taa meitä niin, että oppisimme ilolla ja vapaasti toteuttamaan hänen hyvää tahtoaan elämässämme.

Meidän tehtävämme on tarttua siihen, mihin ymmärrämme hänen kutsuneen meidät. Meidän tulee tehdä aloite ja lähteä liikkeelle.

Ilmestyskirja koko Raamatun näkökulmasta

Teksti: Sointu Kaikkonen | Kuvat: AdobeStock

Raamattupiirissämme tutkimme vuoron perään sekä Vanhaa että Uutta testamenttia. Vuoden alusta päätimme alkaa tutkia Ilmestyskirjaa niin, että ymmärtäisimme paremmin ottaa huomioon koko Raamatun näkökulman. Itse asiassa Ilmestyskirjaa ei voikaan kunnolla ymmärtää, ellei ole ensin tutustunut Mooseksen kirjoihin, Profeettoihin ja Kirjoituksiin (Tanach). Ilmestyskirjassa viitataan niihin yli 500 kertaa, ja käytetyt kielikuvat nousevat niistä. Näkökulmamme otsikkona on ”Raamatun suuri rakkauskertomus saa täyttymyksensä – Ilmestyskirja koko Raamatun näkökulmasta”. Tästä täyttymyksestähän Ilmestyskirjan viimeiset luvut kertovat: ”Näin myös pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistettuna niin kuin morsian, miehelleen kaunistettu.” (Ilm. 21:2).

Mistä se alkaa

Rakkauskertomus alkaa jo ennen maailman luomista (Sanal. 8:22–36) ja näkyy siinä, miten Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen saadakseen olla yhteydessä hänen kanssaan. Jumala oli luonut enkelit jo ennen ihmistä, ja heilläkin on vapaa tahto, mutta he eivät kuitenkaan olleet Jumalan kuvaksi luotuja. Heistä ylhäisin lankesi ylpeyteen. Hän oli ”sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellisen kaunis” ja ”voideltu, suojeleva kerubi” (Hes. 28:12,14). Hän vietteli ihmisen syntyin ja sai samalla kuulla tulevan tuomionsa: ”Minä panen vihollisuuden sinun ja naisen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille. Hän on murskaava sinun pääsi, ja sinä haavoitat häntä kantapäähän.” (1. Moos. 3:15). Tämän tuomion toteu-

tumisesta Ilmestyskirja kertoo. Syntiin-lankeemuksen sotkettua asiat Jumala aloitti alusta. Hän kutsui Abrahamin tehdäkseen hänestä itselleen omaisuuskansan, pappiskansan muita kansoja varten. Tämän kansan syntyä ja vaiheita kuvaa koko Raamattu. Mutta keitä tähän kansaan, Karitsan morsiameen, oikein kuuluu? Ja mitä eri polkuja se on kulkenut ja kulkee, ennen kuin se saa olla mukana Karitsan hääateriaalla? Näiden asioiden hahmottaminen auttaa ymmärtämään Ilmestyskirjaa.

Myrskyisä avioliitto

Jumala kuvaa suhdetta omaan kansaansa avioliitoksi. Se solmittiin Egyptistä vapautumisen jälkeen Siinailla. Molemmat osapuolet sanoivat toisilleen ”tahdon”. Avioliittosopimuksena oli kym-

menen käskyä (alkukielessä ’sanaa’), jotka ovat Jumalan rakkauden ilmaus ja hänen oman luonteensa kuvaus. Jumala sitoutui liittoon peruuttamattomasti, mutta kansa oli uskonon ja pyysi Aaronia tekemään heille kultaisen vasikan, jota he voisivat palvoa. Myöhemmin tuli mukaan lukuisia muita epäjumalia. Myrskyisä liitto kuitenkin jatkui, ja kahdentoista heimon muodostama kansa pysyi yhtenäisenä vuosisatojen ajan, vaikka epäjumalien palvonta oli jatkuvana riesana.

Kuningas Salomon jälkeen kansa jakautui kahteen osaan: kahden heimon muodostamaan etelävaltio Juudaan ja kymmenen heimon pohjoisvaltio Israeliin. Israelia kutsuttiin myös Efraimiksi Jaakobin Efraimille, Joosefin pojalle, antaman esikoisuuden tähden. Hoosean kirjassa, joka on osoitettu pohjoisvaltio

Israelille, Jumala osoittaa, miltä hänestä tuntui oman kansansa uskottomuus. Kumpikin valtio joutui pakkosiirtolaisuuteen rangaistukseksi epäjumalanpalveluksesta, mutta Juuda vasta noin 130 vuotta Israelia myöhemmin. Juudassa oli nimittäin useita hyviä kuninkaita, mutta Israelissa hyviä ei ollut ainoatakaan. Juuda sai luvan palata Babyloniasta 70 vuoden kuluttua. Siinä vaiheessa se oli oppinut läksynsä, mutta Assyriaan karkotettu Israel ei päässyt palaamaan. Jumala itse pysyi kaikesta huolimatta uskollisena, ja hän kertoo profeettojen kautta kansansa tulevasta armahduksesta. Juuda joutui kuitenkin uudelleen karkotetuksi maastaan lähes 2000 vuoden ajaksi, kun kansan johtomiehet hylkäsivät Messiaansa ja ristiinnaulitsivat hänet.

Profeettakirjoissa näistä kahdesta kansasta käytetään raamatunkäännöksissä välillä sanaa 'heimo' ja välillä 'huone' sen jälkeen, kun kahtiajako oli tapahtunut. Tämä hankaloittaa sen ymmärtämistä, onko sanoma osoitettu vain toiselle kahdesta kansasta vai molemmille yhteisesti. Asiallisesti sanan 'heimo' tulisi tarkoittaa vain yksittäistä Jaakobin kahdentoista pojan sukukuntaa ja sanan 'huone' joko pohjois- tai etelävaltiota. Alkukielessä sekaannusta ei ole.

Yksi uusi ihminen

Pohjoisvaltio Israel koki kansallisen kuoleman, minkä syinä olivat yhtenäisen kuningaskunnan jakautuminen, veljesviha ja epäjumalanpalvelus. Jumala lupasi kuitenkin asettaa Israelin ennalleen ja tuoda sen takaisin luvattuun maahan. Tästä kertoo mm. Jeesuksen vertaus tuhlajaapojasta (Luuk. 15:11–32), jossa kuolleenä pidetty veli palaa isän kotiin ”mentyään itseensä”. Veljesten sovinnosta ja yhdistymisestä kertovat lukuisat raamatunkohdat. Ilmestyskirjassa viimeisten aikojen tapahtumat Juudan osalta kerrotaan erikseen. Israelin huoneen kymmenen heimon osalta kyse on paluusta hajaannuksesta kotiin (mm. Hes. 37:15–28) päivien lopulla.

Entä sitten me, muiden kansojen uskovat? Kristikunta hylkäsi juutalaiset juurensa ja alkoi opettaa korvausteologiaa, jonka mukaan Jumala on lopullisesti hylännyt kansansa ja seurakunta on tullut tilalle. Paavali varoittaa korvaus-

teologiasta: ”Jos ylvästeletkin, muista, että et sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua.” (Room. 11:17). Kristikuntana meille kävi samoin kuin pohjoisvaltio Israelille, meille tuli hengellinen kuolema. Jumala on kuitenkin luvannut palauttaa ennalleen myös tämän rikki menneen yhteyden. Niinpä Ilmestyskirjassa Jeesuksen sanoma seurakunnille on tarkoitettu kaikille hänen omilleen: Messiaansa tervetulleeksi toivottava Juuda, ”itseensä mennyt” Israel ja kaikki muista kansoista uskoon tulleet. Nämä yhdessä ovat ”yksi uusi ihminen”.

Jumalan kalenteri

Tärkeä näkökulma Ilmestyskirjaan löytyy Herran juhla-ajoista (3. Moos. 23). Luopuessaan juutalaisista juuristaan kristikunta hylkäsi myös Jumalan juhlat, ja korvasi ne omilla juhlillaan kuten Jerobeam aikoinaan (1. Kun. 12:25–33). Samalla katosi myös ymmärrys tuhatvuotisesta valtakunnasta, jossa Jeesus hallitsee kuninkaana Jerusalemissa. Herran juhla-ajat kertovat Jumalan pelastushistorian tapahtumajärjestyksen. Kun Jeesus tuli maan päälle ensimmäisen kerran 2000 vuotta sitten, hän toteutti pilkuntarkasti kaikki kevään juhlien yksityiskohdat. Samalla tavoin hän palatessaan maan päälle toisen kerran toteuttaa syksyn juhlien (pasuunansoiton päivä, suuri sovituspäivä ja lehti-

majanjuhla) kaikki yksityiskohdat. Juuri tästä tapahtumasarjasta Ilmestyskirja kertoo. Silloin myös selkeästi eriytetään hyvä ja paha toisistaan, ja pahuudessaan lohikäärmeeksi muuttunut langennut kerubi joukkoineen kohtaa tuomionsa.

Usein Ilmestyskirjaa lukiessa monen huomio ja uteliaisuus kohdistuvat tuomiota kuvaaviin asioihin (sinetit, pasuunat, maljat ym.), mutta tavallaan ne ovat uskovan kannalta toisarvoisia. Tärkeintä on kuningas Jeesus, hänen voittonsa, hänen valtakuntansa ja hänen tuomansa pelastus ja palkinto niille ”jotka voittavat”.

Morsian valmistautuu

Ilmestyskirjan sanomalla Jeesus rohkaisee ja kehottaa omiaan valvomaan ja valmistautumaan hänen paluuseensa. Seurakunnille osoitetuissa kirjeissä (Ilm. 2–3) Jeesus näyttää ne asiat, joissa olemme unohtuneet oman viisautemme tai touhujemme valtaan, sen sijaan että keskittyisimme häneen, niin kuin morsian ensirakkauden aikaan häihin valmistautuessaan suhtautuu sulhaseensa. Silloin karisimme Pyhän Hengen johdatuksessa elämästämme pois kaiken sellaisen, mikä on Jumalan tahdon vastaista, eli pesemme vaatteemme: ”Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja että he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin” (22:14). Pyhä Henki muuttaa meitä vähitellen yhä enemmän Jeesuksen kaltaiseksi, niin että lopulta saa toteutua yhdeksi tuleminen hänen kanssaan. Siksi Ilmestyskirjassa mainitaan Henki ja morsian yhdessä (22:17).

Uusi Jerusalem

Enkeli sanoi Johannekselle: ”Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon.” Sitten enkeli vei Johanneksen Hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti hänelle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan luota. Kaupunkia kuvataan näin: ”Se loisti Jumalan kirkkautta, ja sen hohde oli kuin kaikkein kalleimman kiven, kuin kristallinkirkkaan jaspiksen.” (21:9–11). Jumalan kirkkaus täyttää ikuisuuden, ja me, ”yksi uusi ihminen”, saamme olla siellä ainaisesti Jeesuksen kanssa. Raamatun suuri rakkauskertomus saa täyttymyksensä!

Miten Raamattu selittää sanaa vanhurskaus

Teksti: Kimmo Leino | Kuva: AdobeStock

Heprean kielessä vanhurskaus liittyy erityisesti sanoihin *tsedeq* (צֶדֶק) ja *ṭṣdaqáh* (תְּצַדִּיק). Näiden sanojen perusmerkitys on 'oikeus' tai 'oikeamielisyys'. Ne viittaavat usein Jumalan ja ihmisen väliseen liittosuhteeseen, jossa Jumala on aina uskollinen ja oikeudenmukainen. Esimerkiksi Psalmissa 89 jakeessa 35 Jumala vakuuttaa: "Minä en riko liittoani enkä muuta sitä, mikä on huuiltani lähtenyt." Heprealaisessa ajattelussa vanhurskaus ei ole vain juridinen käsite, vaan se sisältää myös Jumalan pelastavan rakkauden ja uskollisuuden hänen kansaansa kohtaan.

Klassisen kreikan kielessä vanhurskaus käännetään sanalla *dikeosíni* (δικαιοσύνη), joka tarkoittaa oikeudenmukaisuutta tai oikeamielisyyttä. Tämä termi esiintyy usein Uuden testamentin teksteissä ja viittaa Jumalan asettamaan mittapuuhun, jonka mukaan ihmisen tulee elää. Kreikkalainen termi sisältää myös oikeudellisen vivahteen, sillä sitä käytetään usein tuomarin tai tuomion yhteydessä.

Hengellisessä ja teologisessa kielessä vanhurskaus on oikeamielisyyttä ja korostaa moraalista ja oikeudenmukaista toimintaa. Se on Jumalan armoa, ja tämä painottaa vanhurskauden olevan lahja Jumalalta. Se on pyhyttä, joka kuvastaa Jumalan täydellisyyttä. Se on myös hengellinen ominaisuus ja tarkoittaa absoluuttista oikeudenmukaisuutta.

Ihmisten välisissä suhteissa se on rehellisyyttä ja luotettavuutta, oikeudenmukaisuutta, oikeaa suhtautumista ja oikeita tekoja, se on nuhteettomuutta, moraalista selkärankaisuutta ja hyveellisyyttä ja vielä se on kelvollisuutta, hyväksyttävyyttä, otollisuutta ja sopivuutta.

Vanhurskaudella on **vahva toi-**

minnallinen ulottuvuus. Hyveellisyys on ennen kaikkea hyviä tekoja ja eettisesti kestävä elämää, mutta ei missään tapauksessa kaiken hyväksyvää suvaitsevaisuutta. Siihen liittyy oikea ja väärä toiminta. Elämän vanhurskaus tarkoittaa ihmisen pyrkimystä elää tasapainoisesti ja oikein.

Jumalan ja ihmisen suhteessa vanhurskaus käsitetään usein väärin ainoastaan taipumuksena uskonnollisuuteen ja vakavuuteen. Raamatun mukaan vanhurskaus Jumalan ja ihmisen välillä liittyy ihmisen asemaan suhteessa Jumalaan, siihen, että Jumala on hyväksynyt ihmisen. Usein vanhurskaus määritellään oikeanlaisuudeksi Jumalan silmissä, eikä niinkään täydellisyydeksi ihmisen omasta näkökulmasta. Raamattu korostaa, että vanhurskaus ei perustu ihmisen tekoihin, vaan siihen, miten hän suhtautuu Jumalaan. Esimerkiksi Paavalin kirjeissä vanhurskaus kuvataan Jumalan lahjana, jonka ihminen saa uskomalla Jeesukseen Kristukseen (Room. 3:22–24). Tämä ajatus korostaa armon ja uskomi-

Voiko ihminen vanhurskauttaa

Jumalan? Käsitettä "ihmisen vanhurskauttama Jumala" esiintyy erityisesti Vanhan testamentin runollisissa osissa. Esimerkiksi Job 32:2:n mukaan voidaan puhua tilanteesta, jossa ihminen pyrkii "todistamaan Jumalan oikeaksi" tai hyväksymään Jumalan toiminnan oikeudenmukaiseksi omassa elämässään. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että ihminen voisi muuttaa Jumalan olemusta, vaan että ihminen voi omilla sanoillaan tai teoillaan todistaa Jumalan olevan vanhurskas. Tämä näkyy usein ihmisen haluna alistua Jumalan tahtoon ja tunnustaa hänen suuruutensa. Myös Uusi testamentti lainaa tätä ajatusta: "Ja koko kansa, kaikki, jotka häntä kuulivat, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan olevan oikeassa ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella." (Luuk. 7:29).

Vanhurskaus on sanana eittämättä vanhahtava ja vaikeasti ymmärrettävä. Uusissa raamatunkäännöksissä sana on pyritty selittämään kontekstissa. Mitä mieltä sinä olisit, miten se Raamatussa tulisi olla, kun nähtävästi vain yhdellä uudella sanalla ei sitä voi selittää?

Hyvät jäsenet ja ystävät

Kevät tuo tullessaan uuden elämän ja toivon, mutta tänä vuonna se saapuu maailmaan, joka on monien kriisien ja sotien riivaama. Kun katsomme ympärillemme, voimme nähdä, kuinka ihmiset kärsivät, kuinka perheet menettävät rakkaitaan ja kuinka yhteisöt jakautuvat. Tällaisina aikoina on erityisen tärkeää, että meillä on ”katse kiinnitettynä uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen” (Hepr. 12:2). Hän tarjoaa meille voimaa, turvaa, lohtua ja toivoa.

Raamatun sanoma on täynnä lohtua ja rohkaisua, erityisesti vaikeina aikoina. Jeesus itse sanoo: ”Älkää olko mistään huolissanne, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukoillen ja anoen kiitoksen kanssa Jumalan tietoon, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.” (Fil. 4:6–7). Tämä lupaus on meille kaikille tärkeä muistutus siitä, ettemme koskaan ole yksin. Jumalan läsnäolo on kanssamme, vaikka ympäröivä maailma olisi kaaoksen vallassa.

Raamattu Kansalle -yhdistys on sitoutunut levittämään tätä sanomaa ja tuomaan toivoa niille, jotka sitä eniten tarvitsevat. Meidän tehtävämme on jakaa Jumalan sanaa ja olla valona pimeään maailman keskellä. Jokainen meistä voi tehdä osansa: rukoilla rauhan puolesta, olla myötätuntoinen lähimmäisille ja jakaa ilosanomaa niille, jotka ovat eksyksissä tai kärsivät.

Tänä keväänä, kun luonto herää eloon ja valo voittaa pimeyden, muistakaa myös, että meillä on mahdollisuus uudistua niin kuin Pietari vanhoilla päivillään kirjoitti: ”Kasvakaa meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa.” (2. Piet. 3:18).

Pyydän teitä kaikkia rukoilemaan rauhan puolesta niin omassa maassamme kuin muualla maailmassa. Rukoilkaamme myös, että Jumala antaisi meille viisautta ja rohkeutta toimia hänen tahtonsa mukaan, ja että voisimme olla hänen työvälineitään tässä maailmassa.

Toivotan teille kaikille siunattua ja rauhallista kevättä. Olkaamme yhdessä valona ja toivona maailmassa, joka sitä niin kovasti tarvitsee.

Keväisin terveisin

Arto Liukko

ISSN 0784-1264

Julkaisija

Raamattu Kansalle ry

Päätoimittaja

Kimmo Leino

Toimitussihteeri

Maria Välimäki
rkjasenlehti@gmail.com

Taitto

Mainostoimisto M1

Painopaikka

Hermes Oy, Tampere 2025

Raamattu Kansalle ry

www.raamattukansalle.fi

Kyselyt ja kirjeenvaihto

Sihteeri Maria Välimäki
Kanervakuja 12
28400 ULVILA
raamattu@saunalahti.fi

Puhelinpäivystys

Kirsti Liukko
Ma kello 10–16
Puh. 02 855 587
Muina aikoina voit jättää viestin puhelimen vastaajaan tai lähettää sähköpostia: raamattu@saunalahti.fi

Pankkiyhteydet

OmaSp
IBAN: FI07 4309 1520 0016 50

Yhdistyksen tilille maksaessanne pyydämme käyttämään viitteenä jäsennumeroa, joka löytyy lehden takasivun osoitetarrasta nimen yläpuolella.

Raamattu Kansalle ry

Posti Green

Kysymyspalsta lukijoiden vastattavaksi.

Tunnetko Raamattusi?

Kysymykset liittyvät Raamatun aiheiden lisäksi kristillisyyden historiaan ja suomalaisiin kristillisyyttä edustavin arvoituksiin. Saattaapa joukossa olla kompakysymyksiäkin...

Kysymykset: pastori Onni Haapala
Kuvituskuva: AdobeStock

1. Istuttiko Nooa vedenpaisumuksen jälkeen:
a) metsän, b) hedelmätarhan vai c) viinitarhan?
2. Mikä on Raamatussa käytetty varhaisin nimi Jerusalemita?
3. Mikä oli synnin välitön seuraus paratiisissa?
4. Kuka olen? Lauloin Pietarille herätyslaulun aamuyöllä. Pietari alkoi itkeä.
5. Minkä joen vesi jakaantui Elían lyödessä siihen viitallaan?
6. Kuka oli Paavalin mukaan Aasian työn ensi hedelmä Kristukselle?
7. Kuinka suuren vasenkätisten armeijan Raamattu kertoo tuomarien aikana olleen Israelissa?
8. Mitä valkoinen hevonen tekee kuutamolla?
9. Mitä kreikan kielen sana "angelos" merkitsee?
10. Täydennä seuraava jae: "Enkö minä sanonut sinulle, että jos uskot, saat nähdä..."

Vastaukset:

1. Viinitarhan (1. Moos. 9:20). 2. Salem (1. Moos. 14:18). 3. Pelko. 4. Kukka (Matt. 26:75). 5. Jordanin vesi (2. Kun. 2:7-8). 6. Epainetos (Room. 16:5). 7. 700 vasenkätistä valiomiestä (Tuom. 20:16). 8. Varjon. 9. Enkeli eli lähettelijä. 10. "... Jumalan kirkkauden?" (Joh. 11:40).